

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobkyně: **T. P.**, zastoupené Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, advokátkou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2007, č. j. OAM - 1309/VL - 10 - K03 - 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2008, č. j. 2 Az 45/2007 - 52,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 10. 2007, č. j. OAM - 1309/VL - 10 - K03 - 2006, nebyla žalobkyni (dále též „stěžovatelka“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2008, č. j. 2 Az 45/2007 - 52, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního

řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, jenž demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti stížnostní námitku, podle níž jsou u ní dány důvody pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, neboť v Bělorusku byl její manžel několikrát zadržen kvůli účastem na demonstracích politické strany BNF, při nichž nosil transparenty a rozdával lidem letáky, v případě návratu do domovské země by ji čekalo obvinění spojené s pobytem v zahraničí a další falešná obvinění a manžel byl v Bělorusku pronásledován kvůli své podnikatelské činnosti, což se projevovalo častými šikanózními kontrolami státními orgány a ukládáním nepřiměřeně vysokých pokut. Kromě toho stěžovatelka namítla, že byla v M. znásilněna, neboť její manžel údajně nezaplatil mafii výpalné.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, dostupném na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že „*smyslem institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládáných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu.*“ Dále Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, dostupném na www.nssoud.cz, uvedl, že „*azyl z humanitárních důvodů lze udělit pouze v případě hodném zvláštního zřetele. Není na něj právní nárok a posouzení důvodů žadatele je otázkou správního uvážení správního orgánu.*“

Z toho vyplývá, že humanitární azyl je možné udělit jen v případě hodném zvláštního zřetele a zpravidla nepřichází v úvahu tehdy, když tvrzení uvedená žadatelem o udělení mezinárodní ochrany je třeba zvažovat v rámci důvodů udělení azylu podle § 12 a § 13 zákona o azylu nebo důvodů udělení doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Stěžovatelka však v kasační stížnosti žádné skutečnosti zvláštního zřetele hodné pro udělení humanitárního azylu neuvedla, přičemž jí uvedenými tvrzeními o účasti manžela na demonstracích, o šikaně běloruských státních orgánů kvůli jeho podnikatelské činnosti a o nebezpečí obvinění kvůli pobytu v zahraničí v případě jejího návratu do domovské země se žalovaný i Městský soud v Praze zabývali v rámci ustanovení § 12 a § 14a zákona o azylu a důvody pro udělení mezinárodní ochrany neshledali. V kasační stížnosti pak stěžovatelka splnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu či pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu nenamítla. Pokud jde o tvrzení o znásilnění v M., je zapotřebí poukázat na to, že tuto skutečnost stěžovatelka uplatnila až v řízení o kasační stížnosti, přičemž v souladu s § 109 odst. 4 s. ř. s. ke skutečnostem

uplatněným po vydání napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně Nejvyšší správní soud nepřihlíží.

Za této situace je možné konstatovat, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 120 a § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu